

Проблемы современной конституционалистики. – К.: Юриком Інтер, 2012. – С. 147.

9. Гетманцев О. В. Джерела цивільного процесу України: поняття та види [Текст] / О. В. Гетманцев // Держава і право: Збірник наук.праць. Юридичні і політичні науки. Вип.33. – К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2006. – С. 250.

10. Фархтдинов Я. Ф. Види источников гражданского процессуального права [Текст] / Я. Ф. Фархтдинов // Российский ежегодник гражданского и арбитражного процесса. №1 (2001 год). – М.: НОРМА, 2002. – С. 14.

11. Прилуцький Р. Б. Щодо джерел господарського процесуального права України [Текст] / Р. Б. Прилуцький // Вісник господарського судочинства. – 2008. - №5. – С. 112.

12. Корчевна Л. О. Проблема різноджерельного права: Досвід порівняльного правознавства [Текст]: монографія / Л. О. Корчевна. – К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2004. – С. 301.

13. Верещагин А. Н. Судебное правотворчество в России: сравнительно-правовые аспекты [Текст] / А. Н. Верещагин. – М.: Международные отношения, 2004. – 344 с.

14. Храмов Д. В. Нетрадиционные источники российского частного права: общетеоретический аспект [Текст]: монография / Д. В. Храмов. – М.: Юрлитинформ, 2012. – С. 42.

15. Кобзева С. И. Источники права социального обеспечения России [Текст]: монография / С. И. Кобзева. – М.: Проспект, 2009. – С. 164.

УДК 347.932

ЗАЛИШЕННЯ СКАРГИ БЕЗ РУХУ: СПІРНІ ПИТАННЯ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ

Рожнов О. В.,

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри цивільного процесу
Національного університету
«Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого»,
м. Харків

Анотація: У статті досліджуються особливості перебігу строку залишення скарги без руху. Зазначається особливості вказаного строку, які полягають у його абсолютній визначеності, прогнозованим суддею строком отримання інформації про усунення скаргником обставин, які стали підставою для залишення скарги без руху, а також спеціальні наслідки пропуску зазначеного строку. Дослідивши практику застосування інституту залишення скарги без руху, робиться висновок про неможливість застосувати правило про поновлення чи продовження пропущеного з поважних причин строку залишення скарги без руху.

Ключові слова: залишення скарги без руху, апеляційне провадження, касаційне провадження, процесуальний строк, поновлення чи продовження процесуальних строків, наслідки пропуску процесуальних строків.

Аннотация: В статье исследуются особенности течения срока оставления жалобы без движения. Раскрываются особенности указанного срока которые состоят в том, что они являются абсолютно определенными, прогнозируемым судьей сроком получения информации об устранении лицом обстоятельств, которые послужили основанием для оставления жалобы без движения, а также специальные последствия пропуска указанного срока. Исследовав практику применения института оставления жалобы без движения, делается вывод о невозможности применить правило о восстановлении или продлении пропущенного по уважительным причинам срока оставления жалобы без движения.

Ключевые слова: оставление жалобы без движения, апелляционное производство, кассационное производство, процессуальный срок, восстановление или продление процессуальных сроков, последствия пропущенных процессуальных сроков.

Annotation: This article examines the characteristics of the period of leaving the complaint without moving. The peculiarities of this period which consist in the fact that they are absolutely certain, predictable judge for the receipt of information about solving the face of circumstances that have led to the abandonment of the complaint without movement, and special effects of missing this deadline. Examining the practice of leaving the institute complaints without movement, it is concluded that it is impossible to apply the rule to restore or extend missed for valid reasons, the term abandonment complaints without moving.

Key words: abandonment of the complaint without motion, appeal proceedings, the appeal proceedings, procedural term, reduction or extension of the procedural terms, the consequences of missed procedural deadlines.

Міжнародно-правові стандарти правосуддя та прав людини передбачають можливість оскарження судового рішення та реалізацію такої можливості за правилами національного законодавства. Тому, як коло суб'єктів права оскарження судового рішення, так і порядок його реалізації потребує дослідження та вдосконалення з урахуванням імплементації норм національного процесуального права до вимог європейських стандартів здійснення правосуддя [1, с. 117].

Оскарження рішення суду є елементом конституційного права на судовий захист, яке реалізується у процесуальній формі апеляційного чи касаційного провадження. Практичне значення умов належної реалізації права на оскарження судових рішень полягає у процесуальних наслідках їх недодержання, які не виключають можливості повторного звернення з апеляційною чи касаційною скаргою. Такими наслідками є повернення апеляційної чи касаційної скарги та залишення апеляційної чи касаційної скарги без руху.

Залишення апеляційної чи касаційної скарги без руху є своєрідною процесуальною санкцією яка застосовується до осіб, які мають право на

оскарження судових рішень за неналежну реалізацію їх права. Разом із тим залишення апеляційної чи касаційної скарги без руху слід розглядати і як своєрідну процесуальну пільгу для скаржника, оскільки, залишаючи скаргу без руху, суд зобов'язаний: по-перше, вказати на конкретні недоліки в змісті апеляційної чи касаційної скарги, визначити точну суму судового збору, зазначити про необхідність звернутися до суду з заявою про поновлення строків або вказати інші підстави для поновлення строку; по-друге, якщо, скаржник відповідно до ухвали суду у встановлений строк виправить недоліки скарги, скарга вважається поданою в день її первісного подання до суду.

Апеляційна чи касаційна скарга, яка не оформлена відповідно до вимог встановлених статтею 295 ЦПК чи 326 ЦПК, а також у разі не сплати суми судового збору залишається без руху, про що суддя повідомляє скаржника й надає йому строк для усунення недоліків, який не може перевищувати п'яти днів з дня отримання скаржником ухвали. Якщо скаржник відповідно до ухвали судді у встановлений строк усуне недоліки апеляційної чи касаційної скарги, сплатить суму судового збору скарга вважається поданою в день первісного її подання до суду. Інакше скарга вважається неподаною й повертається скаржнику.

Апеляційна чи касаційна скарга залишається без руху також у випадку, якщо вона подана після закінчення строків, установлених статтею 294 ЦПК чи 325 ЦПК, і особа яка її подала, не порушує питання про поновлення цього строку, або якщо підстави, вказані нею у заяві, визнані неповажними. При цьому протягом тридцяти днів з моменту отримання ухвали особа має право звернутися до апеляційного чи касаційного суду з заявою про поновлення строків або вказати інші підстави для поновлення строку. Якщо заяву не буде подано особою у встановлений строк або вказані нею підстави для поновлення строку апеляційного чи касаційного оскарження будуть визнані неповажними, суддя-доповідач відмовляє у відкритті апеляційного чи касаційного провадження.

За своєю природою вказані строки є процесуальними, при цьому в першому випадку це процесуальний строк, встановлений судом, а в другому – встановлений законом. Стосовно вказаних строків очевидно, що вони є строками-періодами, які характеризуються певною тривалістю. За своїми сутнісними ознаками процесуальні строки по-перше, є проміжками часу й в цьому розумінні їм притаманні такі ознаки, як тривалість, необратимість; по-друге, вони є способом законодавчого виміру об'єктивного перебігу часу, для якого характерним є встановлення початку та закінчення перебігу того чи іншого процесуального строку, по-третє, встановлюючи темпоральний формат здійснення конкретних процесуальних прав та обов'язків сторін, інших осіб, які беруть участь у справі, у часі, процесуальні строки завжди передбачаються правовою нормою, яка сама по собі не визначає конкретного змісту тих або інших процесуальних правовідносин суду й учасників цивільного судочинства, однак має певний регламентуючий ефект.

Таким чином, процесуальний строк, відповідно до ст. 67 ЦПК, становить перш за все проміжок часу,

визначений законом чи судом для вчинення процесуальних дій сторонами, іншими особами, які беруть участь у справі. Така ознака, хоча і є родовою з точки зору темпоральної характеристики процесуальних строків у цивільному судочинстві, але не є визначальною. Для процесуальних строків характерним, крім того, є механізм їх обчислення, перебігу та закінчення, поновлення та продовження, а також те, що процесуальні строки, як нетипові нормативні приписи регламентують процесуальну діяльність не всіх учасників цивільного процесу, а лише осіб, які беруть участь у справі. Тому інститут процесуальних строків за своїм змістом має охоплювати правила визначення процесуальних строків як певних періодів у часі, обчислення, перебігу, закінчення, поновлення та продовження, що є важливим для кваліфікації тих чи інших строків у суді як процесуальних.

При цьому, з точки зору юридичної техніки, норми, які закріплюють строки залишення скарги без руху є абсолютно визначеними з точки зору її застосування, оскільки визначають початок перебігу процесуального строку з моменту отримання ухвали про залишення скарги без руху, що дає можливість з абсолютною точністю визначити його початок. Строки-періоди, які характеризуються певною тривалістю, в межах якої вчиняються процесуальні дії, та тривалість цих періодів часу має визначитися за допомогою встановлених у законі способів обчислення (ст. 68 ЦПК) та правилами про початок перебігу й закінчення процесуальних строків (ст.ст. 69,70 ЦПК) та їх поновлення і продовження (ст. 73 ЦПК).

Перебіг вказаних строків починається з наступного дня після відповідної календарної дати отримання особою ухвали про залишення скарги без руху, а тому момент (день), яким визначається початок строку, не зараховується у його тривалість. Це правило є загальним, а тому повинно застосовуватися до усіх видів процесуальних строків-проміжків часу. Тобто початок строку та початок перебігу процесуального строку не співпадають у часі. Якщо строк обчислюється днями, процесуальну дію може бути виконано протягом усього вказаного проміжку часу, тобто в будь-який день, не пізніше останнього дня такого строку. Процесуальний строк триває безперервно, тобто включає й неробочі дні, крім випадків, коли неробочий день збігається з останнім днем строку (ч. 3 ст. 70 ЦПК). Частина 3 ст. 70 ЦПК закріплює загальне для всіх строків, незалежно від способу їх обчислення, правило, відповідно до якого, якщо закінчення строку припадає на вихідний, святковий чи інший неробочий день, останнім днем строку є перший після нього робочий день. Строк не вважається пропущеним, якщо до 24 годин останнього дня строку скарга, інші документи чи матеріали або грошові суми здано на пошту чи передані іншими відповідними засобами зв'язку. Подача скарги, документа або грошових сум на пошту прирівнюється до здійснення процесуальної дії в суді. В цьому випадку доказом здійснення дії у встановлений строк є поштовий штемпель на конверті, поштова або телеграфна квитанція, які додаються до справи.

За загальними правилами право на вчинення процесуальної дії втрачається із закінченням строку,

встановленого законом або судом. Документи, подані після закінчення процесуальних строків, залишаються без розгляду, якщо суд за клопотанням особи, що їх подала, не знайде підстав для поновлення або продовження строку (ст. 72 ЦПК). Отже, за загальним правилом, процесуальні документи, подані особами, які беруть участь у справі, поза межами встановлених процесуальних строків на вчинення процесуальних дій вказаних в ухвалі судді про залишення скарги без руху, не повинні розглядатися до тих пір, поки такий строк не буде судом поновлений чи продовжений за клопотанням особи, яка цей строк пропустила. Враховуючи, що залишення апеляційної чи касаційної скарги без руху є правовим наслідком подання апеляційної чи касаційної скарги, ЦПК у спеціальних нормах встановлює особливі наслідки пропуску строків, на які апеляційна чи касаційна скарга залишена без руху. Такими наслідками є винесення ухвали суддею- доповідачем про повернення апеляційної чи касаційної скарги у разі пропуску строку встановленого суддею для усунення недоліків скарги та сплати суми судового збору, або відмова у відкритті провадження, якщо заяву про поновлення строку на оскарження не буде подано у встановлений законом строк. Таким чином, юридичними наслідками пропуску строку на який залишена апеляційна чи касаційна скарга без руху є не тільки втрата скаржником права на вчинення процесуальних дій, а й повернення апеляційної чи касаційної скарги або відмова у відкритті апеляційного чи касаційного провадження.

В силу викладеного можна зробити висновок, що після отримання ухвали про залишення апеляційної чи касаційної скарги без руху, особа повинна направити всі зусилля для того, щоб передбачені ухвалою процесуальні дії були вчинені у строк. При цьому суддя зобов'язаний здійснювати контроль за перебігом строку, на який залишено апеляційну чи касаційну скаргу без руху й у разі пропуску строку, постановити ухвалу про повернення апеляційної чи касаційної скарги або про відмову у відкритті апеляційного чи касаційного провадження. Складність для судді у контролі за перебігом вказаних строків полягає в тому, що він може враховувати тільки нормативні строки пересилання простої письмової кореспонденції, тобто суддя вважає, що строк пропущено у разі не надходження до суду відповідних документів у прогнозований ним строк, який він визначає з урахуванням нормативних строків пересилання кореспонденції. Такі прогнозовані суддею строки отримання судом інформації про вчинення процесуальної дії, яка направлена на усунення недоліків скарги зустрічаються в судовій практиці. Так, ухвалою від 31 січня 2013 року Суддя Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ С.О. Карпенко, перевіряючи відповідність вимогам, установленим ст. 326 ЦПК України, касаційної скарги ОСОБА_2 на рішення Компаніївського районного суду Кіровоградської області від 10 жовтня 2012 року та ухвалу апеляційного суду Кіровоградської області від 10 січня 2013 року у справі за позовом Аграрної біржі до ОСОБА_2 про стягнення заборгованості, в с т а н о в и в: Касаційна скарга не може бути прийнята до

розгляду Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ, оскільки не відповідає вимогам ст. 326 ЦПК України. За змістом ч. 5 ст. 326 ЦПК України до касаційної скарги додаються копії оскаржуваних рішень (ухвал) судів першої та апеляційної інстанцій. Ця вимога заявником не виконана. Згідно із п.п. 23.6, 23.7, 23.7.1 Інструкції з діловодства в місцевому загальному суді, затвердженої наказом Державної судової адміністрації від 27 червня 2006 року № 68, копії рішень, ухвал повинні бути підписані та скріплені гербовою печаткою. Фотокопії з документів, на яких вже є підпис судді, підписуються працівником апарату суду, суддею та завіряються «мокрою» гербовою печаткою, якщо рішення суду набрало законної сили. Якщо копія викладена на кількох аркушах, вони повинні бути прошнуровані і скріплені підписом працівника апарату суду та печаткою суду із зазначенням кількості шитих документів. Таким чином, заявнику необхідно надати належним чином завірені копії оскаржуваних судових рішень. Крім того, заявником не сплачено судовий збір за подання касаційної скарги. Підтвердження про звільнення від сплати судового збору заявником не надано. Відповідно до ч. 2 ст. 4 Закону України «Про судовий збір» розмір судового збору за подання касаційної скарги на рішення суду складає 70 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру – 70 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми. На підтвердження сплати судового збору необхідно надати оригінал квитанції про сплату. Судовий збір слід внести або перерахувати на спеціальний реєстраційний рахунок Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ за наступними реквізитами: одержувач: УДК у Печерському районі м. Києва; код ЄДРПОУ: 26077922; банк одержувача: ГУ ДКУ у м. Києві; р/р 31212253700007; МФО: 820019; КЕКД: 22030003; символ звітності банку: 253

Згідно з ч. 2 ст. 328 ЦПК України у разі, якщо касаційна скарга не оформлена відповідно до вимог, встановлених статтею 326 цього Кодексу, застосовуються положення статті 121 цього Кодексу. На підставі викладеного, керуючись ст. 328 ЦПК України, суддя у х в а л и в: Касаційну скаргу ОСОБА_2 на рішення Компаніївського районного суду Кіровоградської області від 10 жовтня 2012 року та ухвалу апеляційного суду Кіровоградської області від 10 січня 2013 року у справі за позовом Аграрної біржі до ОСОБА_2 про стягнення заборгованості залишити без руху. Надати строк для усунення зазначених недоліків скарги протягом п'яти днів з дня отримання копії ухвали, але не пізніше 1 березня 2013 року. У разі невиконання вимог суду, касаційна скарга буде визнана неподаною й повернута заявнику. Ухвала оскарженню не підлягає [2].

Встановлення в ухвалі строку усунення недоліків касаційної скарги та строку, в межах якого суд повинен отримати інформацію про виправлення зазначених недоліків, приводить до неординарного розуміння закінчення встановленого суддею строку та застосування наслідків пропуску строку. Так, ухвалою від 20 лютого 2013 року колегія суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і

кримінальних справ розглянувши у судовому засіданні справу за позовом ОСОБА_3 до ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6 про визнання договору недійсним, стягнення коштів, матеріальних збитків за касаційною скаргою ОСОБА_3 на ухвалу апеляційного суду Донецької області від 16 листопада 2012 року, встановила: ОСОБА_3 звернувся до суду з позовом до ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6 про визнання договору недійсним, стягнення коштів, матеріальних збитків. Рішенням Слов'янського міськрайонного суду Донецької області від 8 жовтня 2012 року відмовлено в задоволенні позову. З рішенням суду не погодився позивач та подав апеляційну скаргу в установленому законом порядку. Ухвалою апеляційного суду Донецької області від 2 листопада 2012 року апеляційну скаргу залишено без руху та надано строк для усунення недоліків до 30 листопада 2012 року, але не більше п'яти днів з дня отримання ухвали. Ухвалою апеляційного суду Донецької області від 16 листопада 2012 року апеляційну скаргу ОСОБА_3 визнано неподаною та повернуто заявнику. У касаційній скарзі позивач просить скасувати ухвалу апеляційного суду та направити справу до суду апеляційної інстанції, посилаючись на порушення судом норм процесуального права. Колегія суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, заслухавши суддю – доповідача, обговоривши доводи скарги та перевіrivши матеріали справи, дійшла висновку, що касаційна скарга підлягає задоволенню з наступних підстав. Постановляючи ухвалу про визнання апеляційної скарги неподаною та її повернення, апеляційний суд виходив із того, що відповідач у встановлений судом строк не усунув недоліки апеляційної скарги. Проте даний висновок не ґрунтується на процесуальному законі. Відповідно до ч. 2 ст. 297 ЦПК України до апеляційної скарги, не оформленої відповідно до вимог, встановлених статтею 295 цього Кодексу, а також у разі несплати суми судового збору застосовуються положення статті 121 цього Кодексу. Згідно ч. 1 ст. 121 ЦПК України суддя постановляє ухвалу, в якій зазначаються підстави залишення заяви без руху, про що повідомляє позивача і надає йому строк для усунення недоліків, який не може перевищувати п'яти днів з дня отримання позивачем ухвали. У разі невиконання ухвали суду у встановлений строк, апеляційна скарга вважається неподаною і повертається стороні. З матеріалів справи вбачається, що ухвалою апеляційного суду Донецької області від 2 листопада 2012 року апеляційну скаргу ОСОБА_3 залишено без руху та надано строк для усунення недоліків до 30 листопада 2012 року, але не більше п'яти днів з дня отримання ухвали (а.с.69). Постановляючи ухвалу від 16 листопада 2012 року, апеляційний суд виходив із того, що 7 листопада 2012 року представником апелянта отримано копію ухвали суду від 2 листопада 2012 року, проте в установленій судом строк вказані в ухвалі недоліки апеляційної скарги усунуті не були. Проте, поза увагою суду залишилося те, що строк, до якого апелянт має усунути недоліки, закінчується 30 листопада 2012 року. Згідно з п. 8 ч. 3 ст. 129 Конституції України основними засадами судочинства є забезпечення апеляційного та

касаційного оскарження рішення суду, крім випадків, встановлених законом. Положенням ст. 14 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» встановлено, що учасники судового процесу та інші особи у випадках і порядку, встановлених процесуальним законом, мають право на апеляційне та касаційне оскарження судового рішення, а також на перегляд справи Верховним Судом України. Отже, доводи, наведені в касаційній скарзі підлягають перевірці, оскільки судові процедури повинні бути справедливими (ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод). Особа безпідставно не може бути позбавлена конституційного права на апеляційне оскарження рішення суду. Таким чином, визнаючи апеляційну скаргу неподаною та повертаючи її заявнику, апеляційним судом порушено норми процесуального права. З урахуванням наведеного, ухвала суду апеляційної інстанції не може залишатися в силі та з підстав, передбачених п. 2 ч. 1 ст. 342 ЦПК України, підлягає скасуванню з направленням справи до суду апеляційної інстанції для вирішення питання про відкриття апеляційного провадження у справі. Керуючись ст. ст. 336, 342 ЦПК України, колегія суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ у х в а л и л а: Касаційну скаргу ОСОБА_3 задовольнити. Ухвалу апеляційного суду Донецької області від 16 листопада 2012 року скасувати, справу передати до суду апеляційної інстанції для вирішення питання про відкриття апеляційного провадження у справі. Ухвала оскарженню не підлягає [3].

Інтерес викликає й практична можливість поновлення чи продовження пропущених з поважних причин строків залишення апеляційної чи касаційної скарги без руху. За загальним правилом у разі, коли процесуальна дія не вчинена в межах строку, встановленого законом, суд може поновити його, якщо строк пропущено з причин, визнаних судом поважними. Право подачі стороною або іншою особою, яка бере участь у справі, клопотання про поновлення пропущеного строку не обмежене яким-небудь строком. Таким чином, поновлення процесуального строку – це відновлення з причин, визнаних судом поважними, втраченого у зв'язку з пропуском встановленого законом строку, права на вчинення процесуальної дії. Якщо пропущено строк, призначений судом, то на прохання сторони або іншої особи суд може продовжити пропущений строк.

Продовження процесуального строку – надання судом нового строку на вчинення тієї процесуальної дії, яка не була з поважних причин вчинена в первісно наданий строк. Продовження процесуального строку, призначеного судом, допускається не тільки після його пропуску, а й до його перебігу. Крім цього, ч. 1 ст. 73 ЦПК закріплює обов'язкове правило, відповідно до якого, суд може поновити або подовжити строк тільки за клопотанням сторони або іншої особи, а також передбачає єдину умову для поновлення або продовження строку – поважність причини пропуску. При цьому слід зазначити, що поважність причин є оціночною категорією й завжди встановлюється за розсудом суду.

Ураховуючи особливості строку залишення скарги без руху, які полягають у його абсолютній визначеності, прогнозованим суддею строком отримання інформації про усунення скаржником обставин, які стали підставою для залишення скарги без руху, а також спеціальні наслідки пропуску зазначеного строку, на наш погляд, позбавляє можливості на практиці застосувати правило про поновлення чи продовження пропущеного з поважних причин строку. Можливість звернутися до суду з заявою про поновлення чи подовження строку має тільки в тому випадку, якщо судом до моменту надходження до суду заяви не були застосовані наслідки пропуску строку у вигляді ухвали про повернення апеляційної чи касаційної скарги або ухвали про відмову у відкритті апеляційного чи касаційного провадження. У зв'язку з цим, незважаючи на законодавчу заборону поновлювати чи продовжувати процесуальні строки з ініціативи суду, практика апеляційних судів та Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ формується іншим чином. Так, ухвалою від 14 грудня 2012 року суддя Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ Гончар В.П., перевіrivши касаційну скаргу ОСОБА_2, який діє в інтересах ОСОБА_3, на рішення Комсомольського районного суду м. Херсона від 5 червня 2012 року та рішення апеляційного суду Херсонської області від 4 жовтня 2012 року у справі за позовом товариства з обмеженою відповідальністю «Україна» до ОСОБА_3 про стягнення заборгованості по оплаті за надані послуги по утриманню будинку та при будинкової території, за зустрічним позовом ОСОБА_3 до товариства з обмеженою відповідальністю «Україна» про захист прав споживача, визнання дій неправомірними, стягнення матеріальної та моральної шкоди, в с т а н о в и в: до Вищого

спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ надійшла касаційна скарга ОСОБА_2, яка не відповідала вимогам ст. 326 ЦПК України. Ухвалою судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 2 листопада 2012 року касаційну скаргу залишено без руху з наданням строку до 3 грудня 2012 року для усунення недоліків скарги. Перевіrivши матеріали касаційного провадження, вважаю за необхідне продовжити строк для усунення недоліків касаційної скарги, оскільки заявником не додано до касаційної скарги довіреність або інший документ, що посвідчує повноваження представника. Керуючись ст.ст. 121, 327 ЦПК України, у х в а л и в: продовжити ОСОБА_2, який діє в інтересах ОСОБА_3, строк для усунення недоліків касаційної скарги до 25 січня 2013 року. У разі невиконання вимог суду, касаційна скарга буде визнана неподаною й повернута заявникам. Ухвала оскарженню не підлягає [4].

ЛІТЕРАТУРА

1. Гусаров К.В. Перегляд судових рішень в апеляційному та касаційному порядкух [Текст] : моногр. / К.В. Гусаров. Х.: Право, 2010. – 352 с.
2. Ухвала судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ Карпенко С.О. від 31 січня 2013 року [Текст] [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/29100506>
3. Ухвала колегії суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 20 лютого 2013 року [Текст] [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/29636063>
4. Ухвала судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ Гончар В.П. від 14 грудня 2012 року [Текст] [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/28309958>